

Del neukročene Afrike ujet v fotografski razstavi

Tina Drolc

V decembru leta 2015 je Oddelek za gozdarstvo in obnovljive gozdne vire na Biotehniški fakulteti Univerze v Ljubljani pripravil fotografsko razstavo doc. dr. Mihe Krofla z naslovom *Neukročena Afrika*. Odprta je bila v torek, 11. decembra, po slavnostni podelitvi Pahernikovih štipendij študentom gozdarstva.

Razstavo je odprl prodekan oddelka prof. dr. Janez Krč z besedami: »Naše poslanstvo ni samo širjenje znanja o gozdu, gozdarstvu,

ampak tudi informacij o gozdu in gozdarstvu. Nekatere lažje sprejmemo prek besedil, spet druge se nam približajo s fotografijami. Prav zato smo se tudi v letu 2015 odločili, da v okviru oddelka pripravimo fotografsko razstavo.«

Dr. Kristjan Jarni, član Oddelka za gozdarstvo in obnovljive gozdne vire, tudi sam fotograf, je predstavil avtorja razstave, raziskovalca in prav tako člana oddelka: »Fotografije nam veliko povedo tudi o samem avtorju, kdo je ta oseba in kaj nam želi s fo-

Žličarka na Luni. Fotografija, na kateri žličarka prekriva Luno, je nastala v Keniji. Zgodaj zjutraj, ko je Sonce vzhajalo, je bilo narejenih več fotografij in na eni izmed njih je ptica pokrila Luno v ozadju. Fotografija je bila izbrana prav zaradi te zanimive kompozicije.

Foto: Miha Krofel.

Duh v noči. Fotografija z naslovom *Duh v noči* ni ostra, vendar je avtorju še posebej pri srcu. Fotografija namreč dobro prikaže značaj leoparda, ki je kot nočni duh in ga zelo redko vidimo, še posebej na območjih, kjer izvajajo trofejni lov. Leopard na fotografiji je bil opremljen s telemetrično ovratnico in so ga opazovali s pomočjo nočnih luči.

Foto: Miha Krefel.

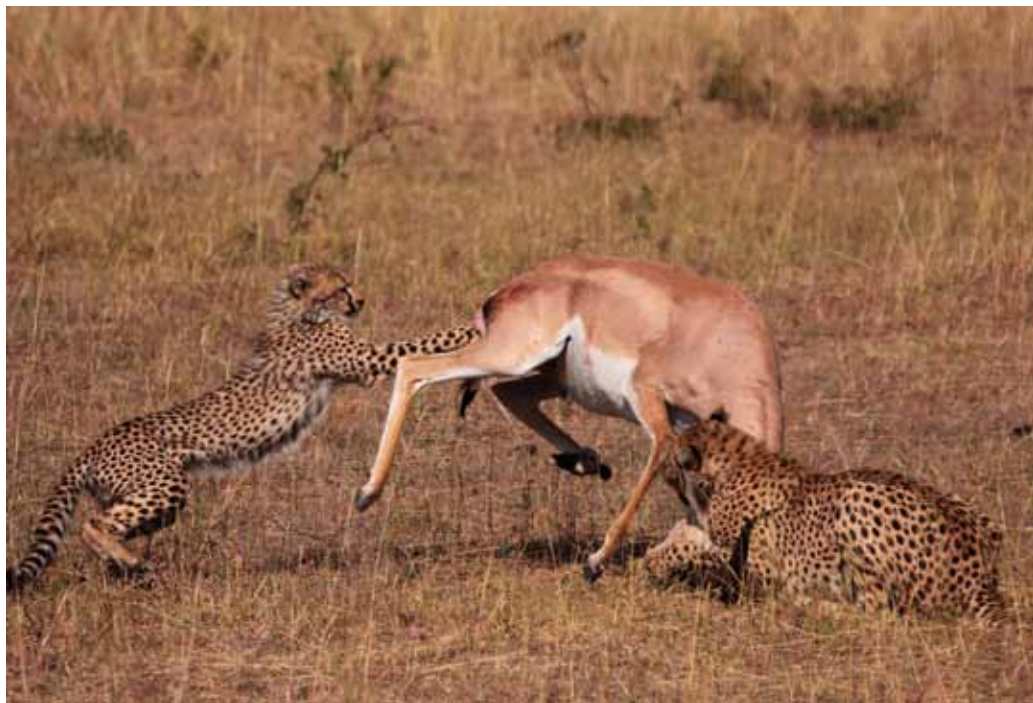

tografijo sporočiti. Fotografije na tej razstavi kažejo, da je Miha velik ljubitelj narave in predan raziskovalec. Njegove fotografije prikazujejo aktivnega naravoslovnega fotografa, ki živali ne čaka v zasedi, ampak ji sledi, jo znanstveno preučuje in s fotografijo ujame njen način življenja, njeno vlogo v okolju in družbi. Raziskovalna radovednost, izvedeti več, ga je peljalo širom po svetu, po Balkanu, po Evropi, v Južno Ameriko, na Grenlandijo in v letu 2015 že petič v Afriko. Fotografije so izjemne, nekatere za-

radi prizorov iz narave, ki jih vidimo redko, na primer lov dveh gepardov, samice in mladiča, ali pa parjenje levov, druge zaradi kompozicije ali pa zaradi izredno zanimivih podrobnosti.»

Doc. dr. Miha Krofel pa je spregovoril o svojih štirinajstih razstavljenih fotografijah: »Afrika je posebna celina, kjer bivajo najbolj karizmatična bitja našega planeta in je tudi zadnja, kjer je ponekod preživela celotna družba megafavne z živalmi, težjimi od tristo kilogramov. Včasih so bile podob-

Igra življenja in smrti. Fotografija z naslovom Igra življenja in smrti je nastala v Keniji, kjer so raziskovalci opazovali plenjenje v naravi. Dva geparda, samica in mladič, sta lovila Grantovo gazelo, ki je na zgornji meji, kar lahko gepardi ujamejo. Mati je gazelo ujela in jo stisnila za vrat, mladič je pri tem le pomagal. Čeprav se na prvi pogled zdi, da je bil lov uspešen, sta plenilca na koncu ostala »praznih tac«. Gepardi so ustvarjeni za hitrost, tudi do petsto metrov lahko tečejo sto kilometrov na uro, kar je za zveri edinstven način lova. Pri tem je ogromna poraba kisika in temu so prilagojene ostale morfološke značilnosti glave, na primer zelo velike nosnice. Zaradi tega so zobje majhni in so celo manjši kot pri risu, čeprav je gepard dvakrat večji od njega. To je prišlo do izraza tudi pri tem ugrizu, saj je samica ni uspela hitro usmrtiti. Med bojem se je gazeli uspelo otresti in je zbežala. Gepardinja je bila preveč utrujena od lova in je lahko samo ležala. Takrat se je izkazal mladič, ki je skočil na antilopo ter se obdržal na njenem hrbtu še nekaj sto metrov. Avtor je prizadevnost mladiča ob predstavitvi fotografije komentiral: »Vse pobvale mladiču, čeprav ni bil uspešen, bi si zaslužil nagrado. S tem je pokazal potencial, da bo enkrat velik lovec.« Foto: Miha Krofel.

ne živalske vrste razširjene tudi v Evropi, a smo jih ljudje iztrebili. Fotografije so iz dveh držav, večina jih je iz Namibije, kjer že deset let sodelujem pri projektu z gepardi in leopardi, nekaj pa jih je tudi iz Kenije, kjer smo pred leti priredili ekskurzijo za študente biologije.« S tem je tudi pojasnil, zakaj se ni odločil za razstavo fotografij živalskih vrst, predvsem plenilcev, ki jih raziskuje v Sloveniji in Evropi. Drugi del razstave krajšo fotografije nekoliko bolj skrivnostnih prebivalcev Afrike, plenilcev. Fotografije

plenilcev so večinoma iz Namibije. Posnete so bile zunaj parkov, kjer so te vrste pod velikim lovskim pritiskom, zato so še posebej skrivnostne, dejavne predvsem ponoči in jih je še posebej težko fotografirati.

Oko umirajoče pasane. Fotografija z naslovom Oko umirajoče pasane prikazuje samico pasane ali oriksa, ki je bila ustreljena v trofejnem lovu v Namibiji. Avtor fotografije je komentiral: »Trofejni lov je v Afriki gospodarsko zelo pomemben. Izvajajo ga predvsem evropski in ameriški lovci, vendar žal pogosto na način, ki je za pravega slovenskega lovca etično sporen. V tem primeru je šlo za brejo samico, ustreljeno iz avtomobila. Pritegnili so me kontrasti med črno obrazno masko, belim krznom, svetlo rdečo krvojo ter svojim odsevom v očesu pasane. Pasana je bila ustreljena v pljuča, zato je kri nekaj prvih minut po strelu, dokler ne oksidira, zelo svetla, kar je ustvarilo močno barvno kombinacijo, ki daje fotografiji še večjo sporočilno vrednost.« Foto: Miba Krefel.

